

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَعِشْرَةَ آيَاتٍ أَوْسَىٰ

به اسم الله رحمان رحيم

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۝ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ

ما دادیم فتح بتو فتح مبین * تا کند مغفرت بتو الله آنچه گذشت از گناهت

وَمَا تَأَخَّرُ وَيُتِمَّ نِعْمَتَكَ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝

و آنچه تأخیر شد و کند تمام نعمت شما بر تو و کند هدایت ترا بصراط مستقیم * و

يَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ۳ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ

کند نصرت بتو الله نصرت عزیز * اوست آنکه نازل کرد سکون را در قلوب

الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۴ وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ

مؤمنین تا کند زیاد ایمان آنها را بر ایمان آنها. و از الله است لشکرهای سماوات

وَالْأَرْضِ ۵ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۶ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

و زمین. و هست الله علیم حکیم * تا کند داخل مؤمنین و مؤمنات را

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَكَفِّرَ عَنْهُمْ

بجناات، دارد جریان از تحت آن انهار خلد کنند آنجا و کند کفارہ از آنها

سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا^٥ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ

بدی های آنها را. و هست این نزد الله فوز عظیم* و کند عذاب منافقین

وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ

و منافقات و مشرکین و مشرکات حدس زنان به الله گمان بدرا.

عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ

بر آنهاست دایره بد. و غضب الله است بر آنها و لعنت کرد بر آنها و آماده کرد برای آنها

جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا^۶ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ

جهنم را. و بد مصریست * و از الله است لشکرهای سماوات و زمین. وهست

اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا^۷ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا^۸

الله عزیز^۱ حکیم * ما کردیم ارسال ترا شاهد و مبشر و نذیر *

(۱) عزیز: غالب

لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأُ

تا ایمان آرید بالله و رسول او و کنید امداد او را و کنید وقار او را. و گوئید سبحان باو پگاه و

أَصِيلًا ۱۰۱ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ

بیگاه * یقیناً آنانکه میکنند بیعت بتو یقیناً میکنند بیعت به الله. دست الله است فوق

أَيْدِيهِمْ ۱۰۲ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا

دستهای آنها. هر که نکث کند یقیناً میکند نکث بر نفس خود. و هر که وفا کند بر آنچه

عَمَدًا عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا^٤ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ

عهد کرد براو الله میدهد برایش اجر عظیم * میگویند بتو الْمُخَلَّفُونَ^۱

مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلْنَا أَمْوَالَنَا وَ أَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ

از اعراب، "مشغول کرد ما را اموال ما و اهل ما پس مغفرت کن ما را." میگویند

بِالسِّنِّتِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ

بازبان های خود آنچه نیست در قلوب آنها. بگو کیست تملیک کننده شما از الله

(۱) الْمُخَلَّفُونَ: آنانکه نرفتند به غزا و در خلف ماندند، به عقب ماندگان، آنانکه مخالفت کردند.

شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا

چیزی اگر کند اراده بشما ضرری یا کند اراده بشما نفع. بلکه هست الله بر آنچه

تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۝ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ

میکنید خبیر * نه! گمان کردید که نمی آید واپس رسول و مؤمنان

إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَئِئًا

به اهل خود ابداً، و مزین بود این در قلوب شما و گمان کردید گمان خطا.

وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا

و بودید قوم تباه * و هر که نیارد ایمان بالله و رسولش ما آماده کردیم

لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ

برای کافران آتشی را * و از الله است پادشاهی سماوات و زمین. کند مغفرت هر کرا خواهد

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ

و کند عذاب هر کرا خواهد. و هست الله غفور رحیم * میگویند الْمُخَلَّفُونَ،

إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوا مِنْهَا ذَرُوا مَا تَبِعَكُمْ يُرِيدُونَ

چون بر خوردید بغنائیم که اخذ کنید آنرا، "بگذارید ما را تابع شویم شمارا" ^۱ دارند اراده

أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ

تاکنند بدل کلام الله را. بگو هرگز نگردید تابع ما، چنین فرمود الله از قبل.

فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونا بَلْ كَانُوا الْأَيْفُقُهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥١﴾

میگویند نه! میکنید حسادت باما. نه! هستند نا فهم الا قلیلی *

(۱) آنها تنها در وقت گرفتن غنائیم متابعت میخواستند نه در وقت قتال.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّ عَوْنٍ إِلَى قَوْمِ أُولِي بَأْسٍ

بگو برای خلف ماندگان از اعراب میشود دعوت بقوم دارای زور

شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ ۚ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا

شدید تا قتال کنید با آنها که شوند تسلیم . اگر کردید اطاعت میدهد بشما الله اجر

حَسَنًا ۚ وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

حسنه . و اگر برگشتید چنانکه برگشتید از قبل، کند عذاب شمارا عذاب الیم *

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ

نیست بر کور حرج و نه بر لنگ حرج و نه بر مریض

حَرْجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

حرج. و هر که کفایت الله و رسولش را، میکند داخل او را جنات، دارد جریان از تحت آن

الْأَنْهَارِ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَعدِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۱۷ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ

انهار. و هر که برگردد میکند عذاب او را بعذاب الیم * البته راضی شد الله از

الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَبِيعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ

مؤمنین که کردند بیعت بتو تحت شجر، دارد علم آنچه در قلوب آنهاست

فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا^{۱۸} وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً

کرد نازل سکون را بر آنها و بخشید آنها را فتح قریب * و غنایم کثیر

يَأْخُذُ وَنَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا^{۱۹} وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً

که بگیرند آنها. و هست الله عزیز حکیم * وعده کرد بشما الله غنایم کثیر

تَأْخُذُ وَنَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّتْ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونُوا

تا بگیرد آنرا، و عاجلاً بشما همین‌ها و بازداشت دست مردم را از شما. تا باشد

آيَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا^{۲۰} وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا

نشانه برای مؤمنین و کند هدایت شمارا بصراط مستقیم * و دیگری که نیستید قادر

عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا^{۲۱}

بر آن، که محاط کرده الله آنرا. و هست الله بر کل شیء قدیر *

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلُوا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يجدُونَ وِلْيَاءَ

و لو قتال میکردند باشما کسان کافر، میگردانیدند پشتهای خود را، باز نمی یافتند ولی و

لَا نَصِيرًا ﴿۲۶﴾ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَكِنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

نه نصیری * سنت الله است که همچنان گذشت در سابق. و نمی یابی در سنت

اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿۲۷﴾ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ

الله تبدیلی * و او هست که بازداشت دستهای آنها را از شما و دستهای شما را از آنها

بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا

در بطن مکه از بعد آنکه داد ظفر شمارا بر آنها. و هست الله بر آنچه

تَعْمَلُونَ بَصِيرًا^{۲۴} هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ

میکنید عمل بصیر * آنها اند که کافر شدند و بازداشتند شمارا از مسجد

الْحُرَامِ وَالْهُدَىٰ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِجْلَهُ^{۲۵} وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنُونَ

حرام و هدایارا بازداشتند که برسد بمحلش. اگر نمیبود مردان مؤمن

وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَبُوهُمْ وَأَنْ تَطُوَّهُمْ فِتْصِيْبِكُمْ مِّنْهُمْ

و زنان مؤمنه، که نا شناخته میکردید پامال آنها را، میشد نصیب شما از آنجهت

مَعْرَةً بَغَيْرِ عِلْمٍ لِّئَلَّا يَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا

مجرمی بدون علم، تا کند داخل الله در رحمتش هر کرا خواهد. اگر میشدند جدا

لَعَذِّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۵ اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا

میکردیم عذاب کسان کافر آنها را عذاب الیم * چون جا دادند کسان کافر

فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى

در قلبهای خود گرمی، گرمی^۱ جاهلیت را، کرد نازل الله سکون خود را بر

رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ

رسول خود و بر مؤمنین، و کرد لازم بر آنها کلمه تقوا را و بودند مستحق

بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا^{۲۶} لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ

بر آن و اهل آن. و هست الله بكل شیء علیم * البته صدق کرد الله

(۱) حمیة: گرمی، ضدیت، غضب

رَسُولَهُ الرَّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ

برسول خود خواب رابحق: میشوید داخل المسجد الحرام إن شاء الله

أَمِنِينَ لَأَوْحَيْنَا رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ

به امن، تراشیده سرهای خود را و کوتاه کرده موها، بدون خوف. دارد علم بر آنچه نه

تَعْلَمُوا فَبَعَلْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا^(۴۷) هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ

دارید علم، کرد نصیب علاوه بر آن فتح قریب را* اوست که ارسال کرد رسولش را

يَا هُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝۳۶

باهدایت و دین حق را تا دهد ظهور آنرا بر دین بکلی. و کافی باشد الله شاهدی.*

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

محمد رسول الله است. و کسان همرایش شدید اند بر کفار، رحما بین خود

تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ

می بینی آنها را برکوع و سجده میکنند طلب فضل از الله و رضوان را. سیما آنها

فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مِثْلَهُمْ فِي التَّوْرَةِ ^{مِثْلًا} وَمِثْلَهُمْ

بر چهره های آنهاست از اثر سجود. اینست مثل آنها در تورات و مثال آنها

فِي الْإِنْجِيلِ كَزُرْعٍ أَخْرَجَ شَطَاةً فَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ

در انجیل. مثل زرع کند خارج تیغه باز کند حمایتش باز شود غلیظ باز شود استوار

عَلَىٰ سَوْقِهِ يُعْجَبُ الزُّرَّاءُ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ

بر ساقه اش، بتعجب آرد زارع را تا بغیظ آرد بر آن کفار را. ^۱ وعده کرد الله بکسان

(۱) نبات اول مانند برگ لطیف سرمیزند بازبرگهای دیگر آنرا تقوی میکند باز محکم شده بر خود استناد میکند.

أٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّ اَجْرٌ عَظِيمًا ٤٩

با ايمان و اعمال صالح از آنها، مغفرت و اجر عظيم *